

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 64/2018
29.06.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, судије Бранка Станића и судије Гордане Ајншпилер Поповић, као чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1) АА из ..., ул. ... бр. ...; 2) ББ из ..., улица ... бр. ...; 3) ВВ из ..., ул. ... бр. ...; 4) ГГ из ..., ул. број ...; 5) ДД из ..., ул. ... бр. ...; 6) ЋЋ из ..., ул. ... бр. ...; 7) ЕЕ из ..., ул. ... бр. ...; 8) ЖЖ из ..., ул. ... бр. ...; 9) ЗЗ из ..., ул. ... бр. ...; 10) ИИ из ..., Насеље ..., улица ... број ...; 11) ЈЈ из ..., ул. ... број ...; 12) КК из ..., ул. ... бр. ...; 13) ЛЛ из ..., ул. ... број ...; 14) ЉЉ из ..., Општина ..., Град ...; 15) ММ из села ..., Општина ..., град ... и 16) НН из ..., ул. ... број ..., чији је заједнички пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против туженог ЊЊ у стечају из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Жељко Иветић, адвокат из ..., ради утврђења разлучног права, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 7262/16 од 25.12.2017. године, донео је у седници већа одржаној дана 29.06.2018. године, следећу

ПРЕСУДУ

И УСВАЈА СЕ ревизија туженог, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Привредног апелационог суда Пж број 7262/16 од 25.12.2017. године и пресуђује:

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца изјављена против пресуде Привредног суда у Нишу П број 630/2016 од 29.09.2016. године.

И ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженом надокнаде трошкове ревизијског поступка у износу од 21.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Образложење

Правноснажном пресудом Привредног апелационог суда Пж број 7262/16 од 25.12.2017. године, усвојена је жалба тужилаца и преиначена пресуда Привредног суда у Нишу П број 630/2016 од 29.09.2016. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца према туженом и утврђено појединачно право тужилаца на првенствено намирење њихових потраживања (разлучно право) из решења о извршењу Општинског суда у Нишу И број 1955/06 од 07.04.2016. године, ради наплате потраживања тужилаца и то на непокретностима туженог у

траженим износима са законском затезном каматом, како је све то таксативно наведено у пресуди. Ставом два изреке пресуде је обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.300,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против другостепене пресуде, тужени преко пуномоћника из реда адвоката, је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева учињеног у поступку пред другостепеним судом.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде на које неосновано ревидент указује.

Према утврђеном чињеничном стању, на основу решења Општинског суда у Нишу И број 1955/2006 од 07.04.2006. године одређено је извршење на непокретној имовини туженог ради наплате новчаног потраживања тужилаца. Извршење је одређено на непокретној имовини туженог као дужника и то из листова непокретности број ..., ..., ..., ... и ... КО ... -... . Тужиоци у поступку стечаја који се спроводи над туженим поднели су пријаве потраживања по основу решења о извршењу Општинског суда у Нишу И број 1955/06 од 07.04.2006. године. Потраживања су пријављена као обезбеђена – различно право на непокретности уписаним у наведеним листовима непокретности КО ... – Закључком од 21.03.2014. године о оспореним потраживањима, утврђено је да је потраживање тужилаца по основу решења о извршењу Општинског суда у Нишу оспорено са напоменом стечајног управника да је упис забележбе извршен 08.02.2012. године у време важења Закона о извршењу и обезбеђењу који разликују упис заложног права на основу решења о извршењу (право одвојеног намирења) од уписа забележбе решења о извршењу, а да је наведени износ признат као стечајно потраживање у трећем исплатном реду.

У поступку је утврђено да је решење о извршењу И број 195/06 од 07.04.2006. године достављено земљишно-књижном одељењу Општинског суда у Нишу дана 17.05.2006. године, али није извршен упис права одвојеног намирења тужилаца након доставе решења. Увидом у препис листа непокретности број ..., ... и број ... за КО ... – ..., РГЗ- Служба за катастар непокретности ..., утврђено је да је дозвољена забележба постојања решења о извршењу И број 1955/06 од 07.04.2006. године Општинског суда у Нишу у корист тужилаца – више поверилаца на непокретносима уписаним у лист непокретности ..., ... и ... КО Ова забележба је извршена решењем Службе за катастар непокретности ... бр. 952-02-1085/2012 од 20.12.2012 године.

Одлучујући о захтеву за утврђивање различног права тужилаца на непокретној имовини туженог, првостепени суд је закључио да је у приложеним листовима непокретности уписано само постојање решења о извршењу, а не и заложно право на тим непокретностима које се уписује сходно одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу који је важио у време извршеног уписа, тако да тужиоци нису стекли заложно право на непокретности нити неко друго право на основу

кога би стекли својство разлучног повериоца у стечајном поступку који се води над туженим. Са наведених разлога је одбијен тужбени захтев тужилаца у целини.

Другостепени суд је заузео супротно становиште и закључио да су тужиоци још 2006. године достављањем решења о извршењу земљишно-књижном одељењу, стекли право одвојеног намирења својих потраживања према туженом из непокретности туженог. Околност да је земљишно књижно одељење Основног суда у Нишу уступило своје земљишне књиге РГЗ – Служби за катастар непокретности у ... и да је забележба предметног решења о извршењу, извршена тек 2012. године од стране Службе за катастар непокретности у време када је био на снази Закон о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 99/2011) који разликује забележбу решења извршења од права извршног повериоца да се по његовом захтеву у јавној књизи, односно регистру непокретности изврши упис заложног права на основу решења о извршењу, не утиче на доношење другачије одлуке. То са разлога што тужиоци не могу сносити последице пропуста у раду надлежног органа и то земљишно-књижног суда и катастра, који нису на адекватан начин извршили упис постојања решења о извршењу и тиме упис заложног права тужилаца. Другостепени суд закључује да се ради о разлучном праву које је стечено на основу извршне судске одлуке и да на остварење тог права није од утицаја чињеница што је на основу судске одлуке која је уредно предата надлежном земљишно књижном одељењу, дошло до изостављања уписа разлучног права. Са наведених разлога преиначио је првотепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужилаца у целини.

Према оцени ревизијског суда, закључак другостепеног суда је погрешан јер је заснован на погрешној примени материјалног права, на коју се основано у ревизији туженог указује.

Тужени је током поступка стечаја оспорио право одвојеног намирења тужиоцима из разлога што је упис решења о извршењу Општинског суда у Нишу И број 1955/06 од 07.04.2006. године на непокретностима туженог из листа непокретности .. и ... КО, извршен у катастар непокретности уписом забележбе решења о извршењу по Закона о извршењу и обезбеђењу дана 08.02.2012. године. Дакле, неспорно је да је извршен упис забележбе решења о извршењу, а не упис заложног права на основу решења о извршењу, што би тужиоцима евентуално могло да обезбеди право одвојеног намирења на тим непокретностима.

Одредбом члана 107. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да извршни поверилац стиче право уписа заложног права на основу решења односно закључка извршитеља о извршењу на непокретности извршног дужника. На захтев извршног повериоца у јавној књизи извршиће се упис заложног права на основу решења о извршењу, односно закључка извршитеља о спровођењу извршења, као и забележба јавне продаје, односно други одговарајући упис предвиђен прописима о упису права на непокретностима. Уписом у јавну књигу, извршни поверилац стиче право да своје потраживање намири из непокретности и у случају да треће лице касније стекне на истој непокретности право својине.

Дакле, наведеном одредбом се установљава право извршног повериоца да се по његовом захтеву у јавној књизи, односно регистру непокретности, врши упис и заложног права на основу решења о извршењу из члана 104. Закона о извршењу и обезбеђењу који представља обавезну радњу која се спроводи по

службеној дужности у смислу члана 8. став 2. истог закона, док је упис заложног права радња која је у диспозицији извршног повериоца.

Из наведених законских одредби, произлази да се забележом решења о извршењу на непокретности не стиче заложно право на непокретностима, нити неко друго право (законско право задржавања или право намирења на стварима и правима) на основу кога би тужиоци стекли својство различног повериоца у стечајном поступку. Упис постојања решења о извршењу не значи стицање права на одвојено намирење, већ се ради о забележби која представља обавештење да се непокретност налази у поступку продаје у извршном поступку.

Према изложеном, полазећи од одредбе члана 49. став 1. Закона о стечају, нису испуњени услови да се тужиоцима призна право одвојеног намирења на непокретностима из листова непокретности на којој се тужиоци позивају, из разлога што њихово заложно право није уписано у листу непокретности, како је све то правилно закључио првостепени суд.

То су разлози због којих је ревизијски суд на основу процесног овлашћења из члана 416. Закона о парничном поступку, преиначио побијану другостепену пресуду и одлучио као у изреци пресуде.

Туженом на основу одредбе члана 165 Закона о парничном поступку припада право на трошкове ревизијског поступка, по опредељеном трошковнику и то: за састав ревизије по АТ износ од 12.000,00 динара и судску таксу на ревизију и одлуку по ревизији по ТТ износ од 9.5000,00 динара што укупно износи 21.500,00 динара, како је то одлучено у ставу 2 изреке пресуде.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић